

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohumíra Žídka a soudkyň JUDr. Šárky Žmolilové a JUDr. Zuzany Ihnátové v právní věci žalobce **Michala G.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupeného JUDr. Markem Steinerem, advokátem se sídlem v Brušperku, Fryčovická 146, proti žalovanému **Ing. Pavlu Š.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupenému JUDr. Petrem Langerem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Sokolská třída 1263/24, za účasti vedlejšího účastníka **ČSOB Pojišťovny, a.s., člena holdingu ČSOB**, IČ: 45534306, se sídlem Pardubice, Zelené předměstí, Masarykovo náměstí č.p. 1458, o **odškodnění za bolest a ztížení společenského uplatnění**, k odvolání žalovaného a vedlejšího účastníka na straně žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 11.7.2011 č.j. 35C 104/2008-474,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se v odstavci II. výroku ohledně částky 520.800,- Kč **potvrzuje**.

II. V další napadené části odstavce II. výroku ohledně částky 508.320,- Kč a úroku z prodlení z 247.920,- Kč za dobu od 17.4.2008 do zaplacení se rozsudek okresního soudu **mění** tak, že se žaloba v tomto rozsahu **zamítá**.

III. Žalovaný a vedlejší účastník na straně žalovaného **jsou povinni** zaplatit žalobci společně a nerozdílně k rukám zástupce žalobce na náhradě nákladů řízení částku **101.760,- Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný a vedlejší účastník na straně žalovaného **jsou povinni** zaplatit České republice společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku **1.721,- Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žalovaný a vedlejší účastník na straně žalovaného **jsou povinni** zaplatit České republice společně a nerozdílně na soudním poplatku částku **30.110,- Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VI. Žalovaný a vedlejší účastník na straně žalovaného **jsou povinni** zaplatit žalobci společně a nerozdílně na náhradě nákladů odvolacího řízení částku **70.188,- Kč** advokátu JUDr. Marku Steinerovi ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresní soud zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalovaném náhrady škody ve výši 1,655.630,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 383.030,- Kč za dobu od 17.4.2008 do zaplacení (odstavec I.), zavázal žalovaného k povinnosti zaplatit žalobci částku 1.132.250,- Kč spolu s ročním úrokem z prodlení z částky 351.050,- Kč za dobu od 17.4.2008 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá výši repo sazby, stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7 procentních bodů, a vždy takto stanovené znovu k 1. dni každého kalendářního pololetí do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec II.), žalovaného a vedlejšího účastníka na straně žalovaného zavázal zaplatit žalobci společně a nerozdílně k rukám zástupce žalobce náhradu nákladů řízení výši 107.760,- Kč (odstavec III.), žalovanému a vedlejšímu účastníkovi na straně žalovaného soud uložil povinnost zaplatit České republice společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 2.435,- Kč (odstavec IV.) a konečně zavázal žalovaného a vedlejšího účastníka na straně žalovaného k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 42.601,- Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec V.).

Tento rozsudek napadli včasným odvoláním žalovaný a vedlejší účastník na straně žalovaného v odstavci II. ohledně plnění ve výši 1,029.120,- Kč se zákonným úrokem z prodlení a ohledně zákonného úroku z prodlení z částky 247.920,- Kč a dále v odstavcích III. až V. výroku. Odvolatel namítl, že již v prvostupňovém řízení uznal svou odpovědnost za škodu, kterou žalobci způsobil, nicméně nemůže se ztotožnit s výší odškodného, ke které okresní soud dospěl, a to z následujících důvodů. 1) odvolatel uhradil žalobci ještě před podáním žaloby částku 245.920,- Kč (tj. částku 60.000,- Kč dne 13.4.2008, částku 13.000,- Kč, ke které jedině okresní soud přihlédl při svém výpočtu, částku 76.920,- Kč a 96.000,- Kč, které zaplatil vedlejší účastník). Vyjma platby 13.000,- Kč nevzal okresní soud další plnění, tj. částku 232.920,- Kč v úvahu. 2) odvolatel nesouhlasí s navýšením bodového hodnocení bolestného v rozsahu, v jakém jej provedl okresní soud, tj. o 125 bodů (15.000,- Kč) a odkazuje na znalecké závěry, které považuje za správné, což ve vztahu k bolestnému představuje 738,75 bodů. 3) odvolatel konečně nesouhlasí ani s navýšením odškodného za ztížení společenského uplatnění na trojnásobek základní částky, poněvadž proto nebyly splněny podmínky. Je třeba zdůraznit, že odškodnění za ztížení společenského uplatnění již v základní výměře dle § 3 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. představuje náhradu za následky škody na zdraví, které jsou trvalého rázu a mají prokazatelně nepříznivý vliv na uplatnění poškozeného v životě a ve společnosti. Přiznání základního odškodnění samotného tedy předpokládá, že dosavadní možnosti poškozeného uplatnit se v životě a ve společnosti jsou v důsledku úrazu objektivně a zásadně omezeny, popř. ztraceny. Podle odvolatele uplatnění žalobce v životě se však se situací před úrazem nezměnila tak významně, aby zde byl prostor pro bodové navýšení dle § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky o 50%, jak k tomu dospěl znalec, ani pro to, aby zde byl prostor pro aplikaci § 7 odst. 3 vyhlášky. Z ust. § 6 odst. 1 písm. c) citované vyhlášky definující zvlášť těžké následky vyplývá, že nelze vzít v úvahu toliko jedno hledisko, ale že při posuzování zvýšení bodového ohodnocení v důsledku zvlášť těžkých následků je třeba posuzovat následky komplexně ze všech v úvahu přicházejících hledisek. V té souvislosti nesouhlasí odvolatel se závěrem okresního soudu, který dospěl k tomu, že věk žalobce neposuzoval podle jeho matričního věku, ale dospěl k závěru, že je třeba na žalobce pohlížet jako na člověka zhruba o 15 let mladšího. Žalovaný má za to, že věk jako jedno z hledisek, ke kterým se při posuzování odškodnění má přihlížet, je objektivní kategorií a nelze tedy fingovat právní skutečnost, která neodpovídá objektivní realitě. Věk žalobce je nezpochybnitelný a je zřejmé, že právě s ohledem na tento věk již není možné očekávat jeho zapojení ve sportu na špičkové úrovni, což koneckonců dokazuje i skutečnost, že se žalobce aktivně účastnil seniorských soutěží naposledy v roce 2000, tedy 6 let před dopravní nehodou. Je nesporné, že v důsledku úrazu došlo k poškození zdraví žalobce, nicméně následky poškození zdraví nelze v daném případě hodnotit jako zvlášť závažné. Bylo prokázáno, že i po dopravní nehodě žalobce 3x týdně cvičí a trénuje, může vykonávat funkci předsedy sportovního klubu, aktivně se podílet na organizování soutěží a vedení papírové agendy. Stále pracuje jako bankovní policista. Prokázáno nebylo ani omezení v manželském životě. Lze tedy shrnout, že poškození zdraví žalobce nepředstavuje výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, ale vykazuje

pouze omezení v určitých směrech. V kontextu těchto skutečností okresní soud přecenil význam svědeckých výpovědí.

Požadavek žalobce na zvýšení bodového hodnocení o troj, resp. čtyřnásobek neodpovídá zásadě proporcionality vyjádřené v § 7 odst. 3 relativně neurčitou dispozici právní normy, když zvýšení odškodnění musí být přiměřené. Podle názoru odvolatele okresní soud pochybil rovněž ve výroku o náhradě nákladů řízení, když vycházel z punkta 2,787.880,- Kč. Za situace, kdy žalobce neměl plný úspěch, avšak rozhodnutí o výši plnění v projednávané věci záviselo na úvaze soudu, soud sice správně aplikoval ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., avšak pochybil v tom, že náklady řízení vypočetl z žalované částky a nikoliv z částky, ve které byl žalobce úspěšný. Podle odvolatele měl soud správně stanovit odměnu za zastupování z punkta 1,132.250,- Kč.

Žalobce v rozsáhlém vyjádření doplňovaném dalšími dodatky navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu v jeho napadené části s odůvodněním, že ve svých nynějších aktivitách je výrazně omezen. Svou sportovně zájmovou činností jakož i zaměstnání vykonává s velkým úsilím a obtížemi a překonáváním bolesti. Svě vyjádření pak doplnil žalobce podrobným přehledem míry inflace za uplynulé měsíce.

Z podnětu včasného odvolání žalovaného a vedlejšího účastníka za straně žalovaného přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání podle ust. § 206 odst. 2 a § 212 věty první o.s.ř. v rozsahu výše uvedeném a po kvalitativní stránce také z hledisek ust. § 212a odst. 1, 3 a 5 o.s.ř. se závěrem, že netrpí žádnou z vad v tomto ustanovení jmenovaných.

Po odvolacím řízení provedeném v systému neúplné apelace dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalovaného a vedlejšího účastníka na straně žalovaného je důvodné pouze částečně a vytváří podmínky pro částečnou změnu napadeného rozhodnutí.

Odvolací soud převzal skutková zjištění okresního soudu jako věcně správná a v podrobnostech na ně odkazuje.

Předmětem žaloby je nárok na náhradu škody na zdraví, který vznikl žalobci v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou výlučně zaviněnou žalovaným dne 15.12.2005. Na bolestném žalobce požadoval celkem 783.000,- Kč, včetně navýšení o trojnásobek základní částky bodového hodnocení MUDr. B. (1305 bodů) a za ztížení společenského uplatnění 2,177.800,- Kč, včetně navýšení o čtyřnásobek základního hodnocení MUDr. B. (3 300 bodů), celkem 2,960.800,- Kč.

Žalovaný uznal svou odpovědnost za škodu, kterou žalobci způsobil (za své jednání byl ostatně trestně stíhán a odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 18.9.2007 č.j. 6T 50/2006-308, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21.1.2008 č.j. 6To 666/2007-343, který nabyl právní moci dne 21.1.2008) a spolu s vedlejším účastníkem poskytl žalobci plnění v celkové výši 245.920,- Kč. Z toho žalovaný sám před podáním žaloby zaplatil dne 27.4.2006 20.000,- Kč, dne 26.5.2006 40.000,- Kč a dne 5.3.2008 13.000,- Kč (celkem 73.000,- Kč). Vedlejší účastník zaplatil po podání žaloby na bolestném 76.920,- Kč (59.520,- Kč dne 10.6.2008 a 17.400,- Kč dne 20.8.2008) a za ztížení společenského uplatnění 96.000,- Kč dne 20.8.2008 (celkem 172.920,- Kč). V reakci na plnění vedlejšího účastníka vzal žalobce žalobu částečně zpět o 172.920,- Kč a okresní soud řízení v tomto rozsahu zastavil usnesením č.j. 35C 104/2008-64 ze dne 23.7.2009. Předmětem řízení tak zůstala částka 2,787.880,- Kč.

Podle ust. § 427 odst. 1 občanského zákoníku fyzické a právnické osoby provozující dopravu odpovídají za škodu vyvolanou zvláštní povahou tohoto provozu.

Podle ust. § 427 odst. 2 o.z. stejně odpovídá i jiný provozovatel motorového vozidla, motorového plavidla, jakož i provozovatel letadla.

Podle názoru odvolacího soudu je odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu dána právě podle tohoto ustanovení, neboť škoda byla vyvolání zvláštní povahou provozu motorového vozidla, jehož držitelem a provozovatelem byl žalovaný při střetu s motorovým vozidlem provozovaným žalobcem. Předpoklady vzniku této objektivní odpovědnosti jsou škoda, zvláštní povaha daného provozu a příčinná souvislost mezi nimi. Žalovaný si je vědom své odpovědnosti za vzniklou škodu a tato otázka nebyla zpochybněna ani v odvolacím řízení. Spornou zůstala otázka výše škody. Okresní soud vycházejí částečně ze závěrů znalce MUDr. Mráčka částečně z vlastních závěrů přiznal žalobci plnění výši 1,132.250,- Kč a ve zbývajícím rozsahu, tj. co do částky 1.655.630,- Kč žalobu zamítl.

Okresní soud správně dovodil, že právo uplatněné touto žalobou není promlčeno, neboť k ustálení zdravotního stavu žalobce došlo až 1.8.2007. Tím byl vymezen počátek běhu dvouleté subjektivní promlčecí doby a žaloba byla podána dne 11.4.2008. Pro výkon uplatnění práva na náhradu škody způsobené na zdraví platí pouze subjektivní promlčecí doba upravená v ust. § 106 odst. 1 o.z. Na správné závěry okresního soudu v tomto směru odvolací soud odkazuje a dodává, že tato otázka nebyla odvolatelem zpochybněna.

Odvolací soud však má výhrady k závěrům okresního soudu týkajících se rozsahu škody, která byla žalobci přiznána, a to jak ve vztahu k bolestnému tak ve vztahu ke ztížení společenského uplatnění.

Následkem dopravní nehody utrpěl žalobce otřes mozku, tržně zhmožděnou ránu na hlavě, dislokovanou zlomeninu levé stehenní kosti, distorzi levého zápěstí, vymknutí 2 až 4 nártních kostí vpravo s následnou komplikací zánětem žil na levé dolní končetině, což si vyžádalo operativní zákrok a hospitalizaci do 30.1.2006.

Ohledně bolestného okresní soud pochybil, pokud nerespektoval odborné závěry znalce MUDr. Mráčka obsažené v jeho znaleckém posudku, včetně jeho doplnění a posléze obhajované u jednání dne 18.4.2011, jmenovitě v interpretaci ust. § 6 odst. 2 vyhl. č. 440/2011 Sb. ve vztahu k hodnocení položky 6, S723 - zlomenina diafýzy, kosti stehenní – otevřená – léčeno operací. Znalec správně dovodil, že podle citovaného ustanovení nesmí součet bodového hodnocení překročit ztrátu posuzovaného orgánu, tedy v tomto případě položku S781 - traumatická amputace mezi kyčlí a kolenem = 250 bodů a celkově ohodnotil položku 6 250 body (viz strana 109 spisu a strana 7 znaleckého posudku). S tímto závěrem se ztotožňuje i odvolací soud, neboť jej považuje za správný a v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu (např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25Cdo 4916/07).

Pochyboval-li okresní soud o správnosti tohoto závěru, měl svou pochybnost odstranit doplnění posudku u téhož znalce (což sice činil, nikoliv však ke své spokojenosti), nebo revizním posudkem u jiného znalce. V žádném případě však nepříslušelo soudu nahrazovat nebo doplňovat odborné závěry vlastními úvahami, neboť jde o otázky odborné, vyhrazené znaleckému posouzení. Znalecký posudek je soud oprávněn hodnotit podle zásad vyjádřených § 132 o.s.ř. Odvolací soud však nemá pochybnosti o správnosti znaleckých závěrů, a proto nemá ani důvod provádět v tomto směru další dokazování.

Z uvedených důvodů odvolací soud neakceptuje navýšení bodového hodnocení bolestného u položky 6 o dalších 125 bodů provedených okresním soudem, což představuje částku 15.000,- Kč. Námitka odvolatele je v tomto bodě správná.

Vycházejí ze správných závěrů MUDr. Mráčka je základní bodové hodnocení bolestného 738,75 bodů, což při hodnotě 120,- Kč za 1 bod (§ 7 odst. 2 vyhl. č. 440/2001 Sb.) představuje 88.650,- Kč. V tomto rozsahu považuje odvolací soud nárok žalobce za důvodný.

Odvolací soud se neztotožnil ani se závěry okresního soudu ohledně navýšení odškodnění za ztížení společenského uplatnění ve výši trojnásobku základního hodnocení. Znalec MUDr. Mráček ohodnotil ztížení společenského uplatnění 2 170 body, přičemž zohlednil významnou změnu uplatnění žalobce v životě. V řízení bylo prokázáno, že žalobce získal několik měsíců před úrazem v karate stupeň technické vyspělosti 3 Kyu, což svědčilo o jeho vysoké výkonnosti a obecně o jeho velmi dobré fyzické kondici. Kromě toho žalobce aktivně trénoval mládež v tomto oboru, organizoval různé soutěže a turnaje. Svou fyzickou kondici udržoval takřka denním cvičením a dalšími aktivitami, např. jízdou na kolečkových bruslích apod. Po úraze již nemohl tyto aktivity v plném rozsahu provozovat a svou vlastní výkonnost tím zvyšovat. Mládež může trénovat převážně teoreticky, může předvádět, resp. naznačit jednoduché cviky. Předchozí sportovní aktivity nahradil žalobce cvičením zaměřeným spíše na rehabilitaci. V omezenější míře je i nadále schopen provádět organizační činnost a vést administrativní agendu sportovního oddílu.

Následkem úrazu došlo u žalobce k trvalému poškození zejména dolních končetin (ke zkratu levé dolní končetiny a v rozsahu 0,5 cm, k omezení hybnosti pravého hlezenního kloubu, k poškození kyčelního kloubu aj.). Ve výsledku toto poranění omezuje žalobce v pohybu, dochází k otoku dolních končetin, je výrazně omezena jejich zátěž.

Na rozdíl od okresního soudu je však odvolací soud toho názoru, že i přes výbornou fyzickou kondici a bohatý sportovní život nelze odhlédnout od skutečnosti, že v době úrazu měl žalobce xxx let. Tato skutečnost sama o sobě determinuje progresi fyzické kondice, resp. délku jejího trvání. Významným kritériem posouzení stupně omezení v životě žalobce je skutečnost, že mohl nastoupit a také nastoupil na svou původní pozici v zaměstnání jako bankovní policista ještě před ukončením léčebného procesu a před ustálením svého zdravotního stavu. Ekonomické důvody tohoto kroku nemohou ovlivnit závěr, že žalobce byl schopen i při přetrvávajících zdravotních potížích svou profesí dále vykonávat. Ve sféře osobního a rodinného života žalobce není výrazně omezen ve svých funkcích.

Výše uvedené závěry však nejsou v rozporu s tvrzení žalobce o tom, že se kvalita jeho života citelně změnila, a to trvale, neboť se celkově snížila jeho výkonnost. Žalobce musí denně překonávat bolest a únavu a některé úkony vykonává s větším úsilím než před úrazem. Žalobcem tvrzené psychické potíže promítající se do oblasti mezilidských a rodinných vztahů nebyly sice objektivizovány žádnou lékařskou či jinou odbornou zprávou, nelze je však vyloučit vzhledem k osobnosti žalobce utvářené jeho předchozí nadprůměrnou fyzickou kondicí.

Při úvaze o zvýšení odškodnění náhrady za ztížení společenského uplatnění nad zákonem stanovené limity vycházel odvolací soud z konstantní judikatury

Nejvyššího soudu (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25Cdo 4764/2010, sp. zn. 25Cdo 4171/2010), porovnal aktivity a způsob života žalobce před poškozením jeho zdraví a po ustálení zdravotního stavu po jeho poškození a dospěl k závěru, že za přiměřené všem okolnostem daného případu lze považovat zvýšení na dvojnásobek základního bodového hodnocení. Přiměřenost tohoto navýšení v sobě zahrnuje i reálnou hodnotu peněžní částky sloužící ke kompenzaci materiálních požitků, o které žalobce vlivem zdravotního omezení přišel, zejména ve svých společenskosportovních aktivitách.

Požadavek žalobce na odškodnění za ztížení společenského uplatnění je tedy důvodný v rozsahu 781.200,- Kč (základní bodové hodnocení dle znaleckého posudku MUDr. Mráčka 2 170 bodů = 260.400,- Kč + dvojnásobek tohoto ohodnocení, tj. 520.800,- Kč). Celkově tedy žalobci přísluší 869.850,- Kč (bolestné 88.650,- Kč a ztížení společenského uplatnění, včetně navýšení 781.200,- Kč).

Z této částky je nutno odečíst to plnění, které již bylo žalobci poskytnuto, ať již před žalobou nebo po jejím podání, což je částka 245.920,- Kč (73.000,- Kč plněno žalovaným a 172.920,- Kč plněno vedlejším účastníkem). Okresní soud pochybil, když toto plnění nezohlednil v celém rozsahu, ale přihlédl pouze k částce 13.000,- Kč, v tom ohledu je odvolací námitka žalovaného správná. Dále je nutno zohlednit plnění již pravomocně přisouzené okresním soudem v odvoláním nedotčené části odstavce II. výroku v rozsahu 103.130,- Kč. Po zohlednění těchto dvou položek zbývá k úhradě 520.800,- Kč.

Z toho důvodu odvolací soud potvrdil rozsudek okresního soudu v odstavci II. výroku ohledně částky 520.800,- Kč podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný.

V další napadené části odstavce II. výroku ohledně částky 508.320,- Kč a úroku z prodlení z částky 247.920,- Kč za dobu od 17.4.2008 do zaplacení změnil odvolací soud rozsudek okresního soudu podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O prvostupňových nákladech řízení rozhodl odvolací soud shodně s okresním soudem podle § 224 odst. 1 a 2 a § 142 odst. 3 o.s.ř. a v podrobnostech odkazuje na správné závěry okresního soudu. Právní konstrukce zvolená okresním soudem odpovídá ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., podle něhož i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení (míněno z původně uplatněné částky), měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části, nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu (což je právě tento případ), jak jinak by totiž bylo možno zjistit poměr úspěchu a neúspěchu než porovnání výsledku řízení s původně uplatněným nárokem.

Žalobci sice přísluší náhrada škody v celkové výši 869.850,- Kč, pro výpočet úspěchu žalobce ve věci je však nutno vycházet z údaje o tom, že žaloba byla důvodná pouze v rozsahu 796.850,- Kč, neboť žalobce požadoval i plnění ve výši 73.000,- Kč, které dostal zaplacen ještě před podáním žaloby. V tom rozsahu je také nutno považovat žalobu za důvodnou. Původní požadavek žalobce je 2,960.800,- Kč (100%), žalobci bylo přiznáno 796.850,- Kč (27%). Neúspěch žalobce je 73% a neúspěch žalovaného je 27%.

V souladu s ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. proto závázal odvolací soud žalovaného a vedlejšího účastníka na jeho straně k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Ostravě na nákladech řízení (znalečné) 27% těchto nákladů, tj. částku 1.721,- Kč. Žalobce je ze zákona osvobozen od soudních poplatků.

Podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. jsou žalovaný a vedlejší účastník na jeho straně povinni zaplatit státu poměrnou část soudního poplatku, která podle výsledku řízení odpovídá 27% z celku (111.520,- Kč), což je 30.110,- Kč. Také v tomto případě je k plnění oprávněn Okresní soud v Ostravě.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 o.s.ř. tak, že závázal žalovaného a vedlejšího účastníka na straně žalovaného k povinnosti společně a nerozdílně zaplatit žalobci na těchto nákladech celkem 70.188,- Kč advokátu žalobce (jinými slovy řečeno k rukám advokáta žalobce) ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Tyto náklady představují odměnu za zastoupení žalobce advokátem ve výši 57.890,- Kč podle § 3 odst. 1 bodu 5. počítáno z předmětu odvolacího řízení 1,029.120,- Kč, náhradu hotových výdajů ve výši dvou režijních paušálů po 600,- Kč za vyjádření k podanému odvolání a účast u odvolacího jednání podle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 20% DPH ze součtu těchto položek, tj. z částky 58.490,- Kč – 11.698,- Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty. Lhůta k plnění vyplývá z ust. § 160 odst. 1 věty před středníkem a platebním místem je určen advokát žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **lze podat** dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, u Okresního soudu v Ostravě.

V Ostravě dne 30. srpna 2012

JUDr. Bohumír Žídek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Polášková